

TOVERITAR

Amerikan suomalaisten työläisnaisen äänenkannattaja

Organ of the Finnish Working Women in America

No. 39.

TIISTAINA, SYYSK. 25 P.—TUESDAY, SEPT. 25th.

1917 — Seitsemäs vuosik.

Äitiysvakuutus Australiassa

Kirj. Tuomari Henry Neil.

Australian tasavallassa, parhaimpien lakien joukossa mitä missään maailman osassa on laadittu kaikkien ihmisten yhteiskunnallisen onnen hyväksi, on laki, joka viisi vuotta sitten hyväksyttiin ilman suurta hälinää, vaan pantiin käytäntöön sillä puoleensa vetävällä vaatimattomalla, joka on luonteenomaista Australiassa silloin kun siellä käsiteltiin suuria asioita.

Australian äitiysvakuutus on ainoa laatuaan maailmassa. Se on vapaa lahja valtakunnalta niille, joille valtakunta on aina velassa, nim. lastensa äideille.

Tämän lahjan jakaminen on hyvin yksinkertainen. Jokaiselle naiselle, joka synnyttää lapsen, joko Australiassa, tai maan eri satamien väliä kulkevilla laivoilla, maksaa tasavalta kaksikymmentäviisi dollaria hallituksen kassasta. Monissa eri valtioitten myönnytyksissä on kuormana monta "mustaa". Australian äitiysvakuutuksessa on ainoastaan sellaisia esteitä jotka ovat välttämättömät sen oikeinkäytön turvaamiseksi. Se ei vaadi mitään maksuja niiltä, joille apu annetaan ei ennen eikä jälkeen lapsen syntymän. Mutta se maksetaan ainoastaan Australiassa eläville naisille niille, jotka aikovat asettua elämään Australiassa. Ja summa maksetaan ainoastaan elävänä syntyneestä lapsesta, tai lapsesta josta lääkäri antaa lausunnon, että se on syntynyt täysin elinvoimaisena.

Mutta pääasia tässä on se, että summa maksetaan suoraan äidille. Laki on tehty suoranaises äidin suojaamiseksi. Australian valtiomiehet ovat havainneet sen seikan, että äidin täytyy saada tarpeellinen apu voidakseen suojata oma ja tulevan Australian kansalaisen terveys. Ja kun äidille maksetaan pieni yksinkertainen apu, ei siihen ole kiinnitetty mitään almunantamishäpeää, sillä se olisi loukkaus Australian vapaita kansalaisia kohtaan.

Raha saatetaan äidille mutkatomasti. Vähin mahdollinen määrä kirjoitettuja dokumentteja käytetään. Jos lapsi kuolee 12 tun-

(Jatkoa toisella sivulla)

Tanssivia tyttöjä.

LAPSUUS

Elämä ei suinkaan ole tervetullut lahja niille, joiden ajatus voi kulkea ohi tavallisuuden rajojen. Elämästä voi todella nauttia ainoastaan lapsuusvuosina, jolloin ei ole ajatus tulevaisuudesta ei menneisyydestä; jolloin viattomuus vallitsee lapsen sydämessä ja leikki lapsen mielessä.

Tämä kallis lapsuusaika, viattomuuden ja vapauden aika, jolloin raskaat elämän huolet eivät ole painamassa, on aikaa, jolle me emme arvaa antaa sen täyttä arvoa ennenkuin sitten, kun vuodet vierivät ja kypsytynyt mielen mieli, jota ajan tapalutumat raatelevat, katsoo taakseen niihin vuosiin, jolloin ei ollut huolta huomisesta eikä surua eilisestä.

Nykyajan sivistys teollisuksineen ja polkuin myllyn tapaisine kuolulaitoksineen heittää synkän varjonsa liian aikaseen hentojen lasten päälle.

Kun proletariilapsi astuu teh-

taaseen tai kaivantoon raatamaan kuoleutuu siellä pian ominaiset luonteenlahjat ja lapsuus-elämän kukkasat kuihtuvat.

Ne lapset, jotka vielä 14—15 vuotiaina saavat käydä koulua astuvatkorkeakoulun ja korkeakoulujen vaikutuspiiriin, missä he kohtaavat kaikki kaavamaiset yhteiskunnan sääntörajoitukset. Siellä erikois-seuroja ja suljettuja yhdistyksiä ja seurustelu-piirejä, nooret matkien vanhempiensa asettamaa esimerkkiä, missä hienot puvut ja arvoasema seuraelämässä merkitsee enemmän kuin luonteen etevämyys ja jalous.

Näyttää kuin kaikki yhteiskunnalliset voimat olisivat liitossa, että tappaa mahdollisimman aikasessa iässä, sen pyhän viattomuuden lapsessa, joka tekee lapsen niin rakastettavaksi vanhemmilleen ja lapsuusajan niin rakkaaksi muistoksi meille kaikille.

Agitaattorin mukana

Kirj. A. W. W—ta.
(Jatk.)

Jatkoimme matkaa eteenpäin ja saavuimme viimeiseen sopukkaan eli kyläkuntaan josta kiertomatka toisen tien kautta taas suunnattiin kaupunkia kohden. Täällä pienessä maaseutukylässä sijaitsevalla kansakoululla saimme tilaisuuden puhua. Opettajatar ilmoitti koululapsille, että vievät tietoa kotiin vanhemmille, että tulevat illalla koulun kuulemaan puhujia. Monilukuisesti seudun asukkaat olivat saapuneet tilaisuuteen. Opettajatar ehdotti, että olisi laulettava ennenkuin puhe alotetaan. Kehoitusta noudatettiin ja opettajatar esitti veisattavaksi virren "Jumala on pi linnamme", johon kaikki ottivat osaa urkujen soudessa. Laulu teki mukavan vaikutuksen, sillä en ole ennen enkä jälestä työvän puhepuheita ollut kuulemassa joita olisi alettu hengellisillä lauluilla. Tämä veisu oli tehnyt toverini sen ymmärtäväsyyden, että kohdisti puheensa eniten valtiollista mahtivaltaa vastaan, kehoittaen muuton ja säätyyn katsomatta jokaista ottamaan osaa Venäjän tyrannivallan poistamiseksi antaen selväpiirteisiä kuvauksia miten raskaasti Venäjän sortovalta painaa piestä Suomeamme. Alkuosan puheestaan siten kohdistaan valtiolliseen asemaan kuitenkin puheensa loppupuolella antoi yleisön ymmärtää, että on nousemassa talondellinen liike, joka vaatii työläisille oikeutta, sillä omistava ja omistamaton luokka tulevat erkanemaan, josta voi olla seurauksena lakot y. m. ellei muutoin työtätekevän luokan vaatimuksiin tulla suostumaan. Puheen lopetettua annettiin tietää että tilaisuuden yhteydessä laadittaisi yhdistyksen säännöt, jotka tulvaisi julkasemaan sanomalehdessä. Tämä asia sai aikaan vilkkaan keskustelun ja jokainen halusi puhua. Alettiin asiasta käyttämään puhevuoroja eniten nuorsuomalaiset olivat sitä mieltä, että olisi käsi kädessä toimittava Venäjän valtiovallan poistamiseksi, vaan vanhoilliset olivat vastustavalla kannalla lausuen, jos meidän pieni Suomi eroitetaan mahtavan Venäjän siipien suojasta silloin se on kuin lastu laimeilla ajelehtii siinä mihinkä tuuli hänet kuljettaa. Pu-

(Jatkoa toisella sivulla)